

ת"פ 11650/04/16 - מדינת ישראל נגד בנימין רבי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 11650-04-16 מדינת ישראל נ' רבי
לפני כבוד השופט עמית דניאל בארי

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד זמנסקי

המאשימה

נגד
בנימין רבי
ע"י ב"כ עו"ד חיים יצחקי

הנאשם

הכרעת דין

כללי:

1. התביעה מייחסת לנאשם עבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשים תשל"ז-1977 (להלן: "החוק") ותקיפה סתם עבירה לפי סעיף 379 לחוק.
2. אין מחלוקת בין הצדדים כי ביום 16.11.15 סמוך לשעה 19:00 הייתה תקרית בין הצדדים בחניון ברחוב יורדי הסירה בתל-אביב.
3. התביעה טוענת כי באותה תקרית הנאשם טרק את דלת רכבו של נ ל (להלן: "המתלונן") בחוזקה על רגלו, המתלונן הדף את הנאשם והתקשר למשטרה, בתגובה לכך איים עליו הנאשם באומרו "אני יתפוס אותך בחוץ אני יהרוג אותך".
4. הנאשם כפר במיוחס לו וטען כי הוא זה שהותקף ושלל כי איים על המתלונן.
5. ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם הוא המחזיק כדין בשטח החניון ועל כן היה זכאי לטעון טענה של הגנה עצמית ואף השתמש בזכותו לעשיית דין עצמית לסילוקו של המתלונן מהמקרקעין שלו. כמו כן טען ב"כ הנאשם טענה של אכיפה בררנית והגנה מן הצדק.

מהלך הדין:

6. עדויות עדי התביעה עשו עלי רושם אמין. המתלונן וידידתו מסרו גרסה עקבית ממנה עולה כי הם נכנסו לחניון באישור השומר כשכוונת המתלונן היא לסייע לחברתו שהיתה מטופלת בתינוקת להעביר לרכבה מספר חפצים ולעזוב את המקום.
7. פעולות ההעברה נמשכו, ככל הנראה, מעט יותר מן הצפוי, דבר שהביא את השומר לדרוש מהמתלונן להזיז את רכבו שכנראה חנה בצורה שהפריע לחניה נוחה בשטח החניון.
8. היה צפוי כי המתלונן יענה לדרישת השומר ויחנה בצורה ראויה ומשלא עשה כן פנה השומר טלפונית למעבידו, הנאשם, שהגיע למקום.
9. לגבי מה שהתרחש מרגע הגעתו של הנאשם לזירה מקובלת עלי גרסתו של המתלונן.
- נל ציין בעדותו בפניי כי הסיע את חברתו אר שהייתה עם תינוקת בת ארבעה חודשים לחניון. הוא הסיע אותה קרוב לרכבה כדי לסייע לה להעביר לרכבה עגלה וכיסא.
10. העד מסר כי כעבור זמן קצר הגיע למקום הנאשם החל לצעוק עליו ולהשתמש באלימות מילולית. בשלב מסוים המתלונן נכנס לרכבו הנאשם סגר את דלת רכבו על רגל. המתלונן יצא מרכבו והדף את הנאשם בפניו כדי למנוע את המשך התקיפה.
11. המתלונן מסר כי הנאשם איים עליו באומרו " **אני אזיין אותך אהרוג אותך**". המתלונן התקשר למשטרה והזמין ניידת. הנאשם עזב את המקום למרות שידע שהמתלונן הזמין משטרה.
12. הגב' אר מסרה בעדותה על התנהגותו התוקפנית והאלימה של הנאשם כלפי המתלונן.
- היא אישרה ששוחחה על התקרית עם המתלונן כמו כן מסרה שאינה זוכרת פרטים מדויקים על התקרית כיוון שחלפו שנתיים מאז האירוע.
- העדה הדגישה כי היתה מבוהלת ודאגה לשלום בתה התינוקת.
13. עד ראייה שעבר במקרה בקרבת מקום, אט, מסר כי שמע וויכוח בין שני אנשים בתוך חניון כש אחד דורש מהשני לצאת מיד מהחניון.
- בהמשך מסר העד "**הרוחות התלהמו יותר היו דחיפות, טריקת דלת, הרגיש לי כמו סוג של תקיפה, בינתיים התינוקת הייתה בידו ובשלב מסוים התינוקת עברה לאוטו...**".

העד מספר כי אחרי התקרית מסר למתלונן את פרטיו ואמר לו שיהיה מוכן להעיד על מה שראה.

העד תיאר את האלימות כך " ...היו הרבה צעקות, מכות על הרכב, דפיקות ... ובגלל שראיתי דחיפה של הדלת על הבחור שישב בתוך החלטתי להציע את עזרתי .."

בחקירתו הנגדית מסר העד כי המתלונן אוים והתוקף באופן חד משמעי.

14. הנאשם מסר לרס"ל גולן אור שהגיע לזירה כי יש במקום מצלמות וכי הוא ימסור תלונה במשטרה ויביא עמו את סרטי ההבטחה.

הנאשם לא הגיע אחרי האירוע למסור תלונה במשטרה.

בשיחה שהתקיימה עם אביו ביום 20.12.15 מסר האב כי בנו בחו"ל. הנאשם זומן לחקירה ביום 22.12.15.

15. בעדותו ת/2 מסר הנאשם " נכנס אדם לחניון, השער פתוח ביקשתי ממנו שיצא אמר לי שהוא לא רוצה לצאת אמר תעשה מה שאתה חושב אני לא יוצא ביקשתי ממנו בצורה יפה שיעזוב את המקום סגרתיו לו את הדלת הוא יצא מהרכב וסטר לי בפנים יש לי תמונות של מצלמות".

16. בהמשך מסר הנאשם : " בא שוטר למקום הצגתי תעודת זהות שלי ואמרתי לו שאני מוריד הכל לדיסק און קי ומביא לכם".

ש. האם יש לך עדיין את המצלמות

ת. ברור יש לי 3 חודשים אחורה, אח"כ אביא לכם את המצלמות בהמשך הודה הנאשם

כי סגר פעמיים את דלת רכבו של המתלונן הוא הכחיש כי איים עליו וכי בעט ברכבו.

17. בפני טען הנאשם כי לא הביא את סרטי האבטחה למשטרה כיוון שהתברר לו כי אינם נשמרים 3 חודשים.

בעדותו בפני שם הנאשם את הדגש על הכניסה לחניה מבלי לשלם והביע זעם נגד המתלונן על כך שנכנס בלי לשלם וסירב לצאת מהחניה.

18. בהודעתו במשטרה שהוגשה בהסכמה אישר עובד החניון יחיד איחייב (ת/1) כי המתלונן נכנס לחניון באישורו כדי לסייע לחברתו.

הוא ביקש ממנו לצאת כיון שהפריע.

עד זה לא ראה כי המתלונן קיבל מכה ברגלו וכן לא שמע קללות ואיומים.

הערכת העדויות וסיכומים:

19. כפי שציינתי עדי התביעה עשו עליי רושם אמין.

הנאשם נקט בגישה תוקפנית מיד עם הגעתו לחניון. הוא צעק קילל סגר את דלת הרכב על רגלו של המתלונן ואף בעט ברכבו.

התנהגותו התוקפנית והאלימה גרמה לחרדה לעדה א ר ואף משכה תשומת לבו של עובר אורח מר ט.

20. הנאשם לא הציג סרטי הבטחה שהיו בשליטתו מסר דברים לא מדויקים כשטען שיביא את סרטי ההבטחה ויגיש תלונה.

הנאשם המשיך לטעון כך גם כשנחקר כעבור חודש וחצי במשטרה.

איני מאמין לנאשם כי המתלונן סטר לו . גרסת המתלונן כי הוא הדף אותו לאחר שהנאשם טרק את דלת הרכב על רגלו מקובלת עלי.

21. אין כל יסוד לטענות המשפטיות שנטענו על ידי בא כוח הנאשם.

מאחר והמתלונן נכנס ברשות לחניון לא היתה כל הצדקה להפעיל נגדו אלימות.

אני מאמין למתלונן שאמר לעובד החניון ולנאשם כי יצא את החניון מיד עם סיום העברת החפצים לרכב חברתו.

22. הנאשם יכול היה לרשום את מספר רכבו של המתלונן ולהגיש נגדו תביעה אם סבר כי יש הצדקה לכך, על חניה במקום למשך 5-10 דקות.

23. על סמך עדותו המהימנה של המתלונן הנתמכת בעדות עד ראה אובייקטיבי ועדותה של גב' ר אני קובע כי הוכחו בפני העבירות המיוחסות לנאשם בכתב האישום.

24. הנאשם מורשע בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ט"ו אלול תשע"ז, 06 ספטמבר 2017, בהיעדר הצדדים